

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU A VZDELÁVANIE

Kresťanské centrum BERA

ročník 2, číslo 1

Február 2003

Sluha a jeho rúcho

**„Pokoľ vám!
Ako mňa
poslal Otec,
tak i ja
posielam vás.“
(Ján 20,21)**

OBSAH:

Sluha a jeho rúcho	1
Prečo PERSPEKTÍVA	1
Ďalší „kopanec“	2
Hľadať ľudí za číslami	2
Evanjelizácia ako neoddeliteľná súčasť bežnej zborovej práce	2
Bratské zbory „na mieru“	3
„Chata BERA“ v Modre-Harmónii	6
Trikrát na vianočnú tému (Krpel'any, Modra, Ostrava)	7
Zaostrené na Tokyo	8
Emmauské biblické korešpondenčné kurzy	8

Boh odišiel z domu. Niektorí si všimli, že vyšiel oblečený ako sluha. Má pred sebou 33 rokov putovania, aby strateného človeka našiel, zachránil a priviedol do Otcovho domu. Vstupuje do skúseností, aké nikdy predtým nemal. Všetko je nové a neodskúšané. Misia bude asi vždy taká. Na cestu sa vydal s pevným odhodlaním na život a na smrť. Pozná svoj cieľ i spôsob, ako sa k nemu dostať. Vystrojený je dobre. Rúcho, do ktorého sa obliekol, sa pozvoľna premieňa na tajomnú zbraň, ktorou zabije nepriateľa. Na oblečení bude tentokrát záležať viac, než sa zdá. Musí ísť opatrne, aby človeka neodstrašil. Zdá sa, že čosi aj ukrýva. Majestátny sluha sa k milovanému tvorovi skláňa až do prachu. Prispôsobuje sa mu prepodivným seba-zaprením. Otec z neba sleduje každý jeho krok. Pri cieľi to však bude najťažšie. Na poslušného sluhu začne pomaly ale ťažko doliehať ruka najvyššieho súdu a jeho svätý chrbát bije údermi smrti. Anjeli nechápu. Nebesia zatajili dych. Takéhoto Boha ešte nevideli. Ľudia majú divadlo. Netušia, kto každý v ňom hrá. Iní pochybujú. Kto to kedy videl, aby sa Boh ukázal v takej nečistej aréne? Zdá sa, že o chvíľu bude koniec a po kamarátovi hriešnikov a publikánov nezostane ani spomienka. Už viac nebude tesárov syn mútiť vody pokojného života zbožného ľudu. Nastáva koniec. Vlastne, ako pre koho. Smrť sa minula svojho cieľa. Ježiš vstal. Teraz teba aj mňa oblieka do rúcha spravodlivosti a potom služby. Napokon nás vysielá z domu pohodlia a synovských práv na dlhú cestu. Zase za človekom. Pôjdeš?

Spôsob, akým bol Pán Ježiš vyslaný, odzrkadľuje spôsob, akým sme vyslaní do sveta aj my: „Ako si ty mňa poslal na svet, tak som i ja ich poslal do sveta.“ (Ján 17,18) Mohol prísť zahalený v kráľovskom rúchu, ale neurobil tak. Mohol sa držať svojich práv silou-mocou, byť nedotknuteľný. Radšej sa však obliekol pokorou. Trpel, plakal a trávil čas s tými, ktorým prišiel zjaviť Otca. Vzdal sa zaužívaných spôsobov a tradícií, aby sa mohol stať priateľom mnohých. Ako sa darí nám a našim zborom v cieľavedomom zjavovaní Božieho mena ľuďom zo sveta? (Ján 17, 6) Vyjavujeme Jeho charakter prakticky ako živý obraz Božej lásky pred tými, ktorí nás pozorujú, alebo len o ňom kážeme a rozprávame?

„Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach.“ (Mat. 5, 16) Svieti tvoj život a tvoje dobré skutky takým spôsobom, aby ľudia dospeli k oslavovaniu Boha? Poznáš niekoho, kto ťa osobne tak pozoroval, že bol evanjeliom a Božím Duchom privedený ku Kristu?

Túžim po tom, aby sme sa obliekli do rúcha sluhov a dali sa Pánovi vyslať do nových perspektív pre záchranu mnohých. Pán Ježiš nám zanechal jasný vzor. Dokonca ho ošetril prikazom, ak by sme si ho náhodou nedomysleli. (Ján 20,21) Bez evanjelia nezostáva stratenému svetu žiadna perspektíva, len smrť, a nám len prázdny rovnomený časopis a prázdne srdcia. Vysielat' a byť vyslaným je súčasťou Božieho charakteru, ktorý sa túži vyjaviť v našich zboroch, na našich konferenciách, ale i pri každom z nás.

Jozef Abrman ☒

Prečo PERSPEKTÍVA ?

Meno informátora PERSPEKTÍVA skrýva v sebe najmenej tri odkazy, ktoré sú blízke všetkým, ktorí milujeme Pána.

Prvý význam slova je VÝHLAD. Pripomína nám nielen duchovnú viditeľnosť, ale aj potrebu vnímania príležitostí v širších súvislostiach. Naše pohľady sú často zahmlené na lokálnej úrovni, čo nám aj vyhovuje, ak si chceme ospravedlniť vlastnú misijnú nezamestnanosť.

Perspektíva hovorí aj o NÁDEJI. Nechceme hľadiť len do minulosti a tešiť sa z krásnych zlatých čias. Chceme sa zamerať na budúcnosť a prevziať zodpovednosť za vlastnú generáciu i generáciu našich detí. Veríme, že neužitčných sluhov, ako sme my, si môže Pán Ježiš použiť pre svoju slávu a pre záchranu stratených.

Tretí význam slova je HLADISKO. Pripomína nám uhol pohľadu, ktorý sme prijali z Božieho slova. Chceme stáť len na ňom. Pomáha nám zorientovať sa v neustále sa meniacom svete. Na toto fórum môžeme priniesť aj svoje skúsenosti, svedectvá a vzájomne sa povzbudzovať svedectvami o práci, ktorú Pán koná medzi nami, v našej vlasti i vo svete.

(redakcia) ☒

Ďalší „kopianec“

Tretia misijná konferencia bola pre mňa užitočným „kopiancom“ - asi takým, ako dostal Peter od anjela so slovami: „Vstaň rýchlo!“ (Sk 12,6-7). Preto „kopianec“ nemusí byť niečo nepríjemné, ale z Božieho pohľadu niečo potrebné. Ide o výzvu.

Všetko, čo sa dialo na konferencii, je pre mňa výzvou. Pán je blízko. Veľa času nezostáva.

Misijné konferencie ma učia myslieť dopredu. Nielen 2-3 roky, ale aj 10, 20 rokov. Čo bude s misiou v mojom zbore, v mojom živote? Čím prispejem ja? Nejde o sebarealizáciu ale o poslušnosť Pánovi Ježišovi Kristovi.

Bolo pre mňa veľkým povzbudením mať pred očami jednotlivcov i zbory, ktoré sa mi stali vzorom ako misijne pracovať i myslieť. Som budovaný tým, keď vidím pružnosť a ochotu. Vnímam som úprimnosť, slzy, otvorené i rozliate srdcia pred Pánom. To ma zasiahlo a oslovilo. Boh mi ukázal, že toto sú všetko veci potrebné pre úspešnú misiu.

Verím, že misijné konferencie nielen pre mňa, ale aj pre každého účastníka budú povzbudením, motiváciou, potešením, ale aj „kopiancom“ k hlbšiemu a zodpovednejšiemu prehodnocovaniu misie našich zborov.

Cirkve nechcela veriť, že Peter je vyslobodený z väzenia (Sk 12,15). Ani nám sa nesnívalo, čo uvidíme. Snáď by sme ani neverili. Náš nebeský Otec nám dal misijné konferencie, Kresťanské centrum Berea, perspektívy v novej chate v Harmónii, atď.

A čo bude o ďalších 5, ... rokov? „Lebo ja znám myšlienky, ktoré myslím o vás, hovorí Hospodin, myšlienky pokoja a nie zlého, aby som vám dal šťastnú budúcnosť a vaše očakávanie.“ (Jr 29,11)

Túžiš po „kopiancoch“? Ja áno. Štvrtá misijná konferencia sa blíži!

Pavol Kadlec, Trenčín ☒

Hľadať ľudí za číslami? Ž 147,4; Nu 1,2; Ez 34,6

V sčítaní ľudu v roku 2001 prihlásilo sa ku Kresťanským zborom na Slovensku 6519 ľudí, čo je niekoľkonásobne viac než je nami odhadovaný počet ich príslušníkov a návštevníkov.

Kto sú ľudia za zvyšujúcimi počtami? Môžu to byť veriaci, čo nepatria do žiadnej zo štátom registrovaných cirkví a náboženských spoločností a žijú v nejakej skupine kresťanov. Alebo ani nemajú pravidelné spoločenstvo s takouto skupinou - možno ho majú iba v rodine či inom malom krúžku. Môžu to však byť i ľudia, čo nie sú skutočnými kresťanmi, ale by sa buď nimi chceli stať alebo sa medzi nich aspoň počítať. Možno predpokladať, že sú medzi nimi aj potomci veriacich z Kresťanských zborov. Mimo nich u ostatných ľudí oboch týchto skupín pravdepodobne najviac zavážil názov Kresťanské zbory, ktorý bol pre nich prítiažlivý.

Čo robiť s číslami, o ktorých nevieme, kto je za nimi? Predovšetkým predkladať ich Tomu, kto o nich vie a pozná ich podľa mena. Mali by sme sa modliť za ľudí, čo sú za týmito číslami a prosiť Pána Boha, aby nás priviedol aspoň k niektorým z nich, najmä k tým, čo nemajú spoločenstvo s opravdivými kresťanmi.

A mali by sme sa Jeho pýtať i rozmyšľať o tom, ako by sme sa mohli dostať do ich blízkosti a nadviazať s nimi spojenie, osobné alebo i spoločné. Náš Pán nám môže ukázať cesty k tomuto cieľu, keď nám na týchto ľuďoch bude záležať, keď ich budeme ochotní sebaobetavo hľadať a po nadviazaní spojenia s nimi sa im s láskou venovať.

Ján Hudec ☒

Milan Michalko st.:

EVANJELIZÁCIA AKO NEODDELITEĽNÁ SÚČASŤ BEŽNEJ ZBOROVEJ PRÁCE

Na tomto mieste prinášame veľmi praktický príspevok brata Michalka z Kresťanského zboru Ostrava-Zábřeh prednesený na 3. misijnej konferencii v Modre.

Autorov nekompromisný pohľad na zborový život, vedenie, výchovu a evanjelizáciu vychádza z Písma a zároveň sa opiera o zažitú skúsenosť.

A. ÚVOD

Moji milí, sme účastníkmi misijnej konferencie. Mám za to, že sa všeobecne uznáva rozdelenie misie na vonkajšiu a vnútornú podľa toho, či jej objektom sú obyvatelia vlastnej alebo cudzej krajiny. Verím, že Pán Boh dá milosť našim národom, aby sme v budúcnosti aj zo Slovenskej a Českej republiky vysielali misionárov do zahraničia. Bratské hnutie vo svete patrí v tejto oblasti medzi najaktívnejšie evanjelikálne spoločenstvá, teda máme u nás doma aj v tomto smere čo doháňať. Pokiaľ poznám situáciu v novom bratskom hnutí v Českej republike, minimálne jeden mladý manželský pár a jedna sestra sa na takúto službu intenzívne pripravujú, takže naznačená vízia nie je len nejakým nereálnym snom...

Táto konferencia sa týka najmä vnútornej misie pre ktorú sa používa pojem „evanjelizácia“ a ktorého sa i ja pridrižím. Naše zaostávanie v tejto oblasti za bratskými zborami v zahraničí - a najmä za predstavami Pána Cirkvi - nie je o nič

„Naše evanjelizačné aktivity sú na jednej strane príliš často charakterizované kampaňovitosťou, jednorazovosťou a na strane druhej ich príliš často vykonávajú len jednotlivci či malé skupiny.“

menšie a považujem za správne, že sa spočiatku koncentrujeme na ňu, že najprv si takpovediac „zametieme pred vlastným prahom“. Určite je zákonitou skutočnosťou, že vyslanie misionárov do zahraničia pripravujú v ČR práve zbory, ktoré sú veľmi aktívne v evanjelizácii obyvateľov vlastného mesta.

Svojmu príspevku som dal dosť dlhý, ale výstižný názov: „Evanjelizácia ako neoddeliteľná súčasť bežnej zborovej práce“. Zdá sa mi totiž, že naše evanjelizačné aktivity sú na jednej strane príliš často charakterizované kampaňovitosťou, jednorazovosťou a na strane druhej ich príliš často vykonávajú len jednotlivci či malé skupiny. Bol by som rád, keby nám v pamäti utkvela trojnožka, symbolizujúca tri piliere, na ktorých je podľa môjho biblického poznania a podľa získaných skúseností založená zborová práca. Ak mám pre pomenovanie týchto troch pilierov použiť vždy len jedno podstatné meno, tak volím tieto názvy:

- STARŠOVSTVO
- UČENÍCTVO
- EVANJELIZÁCIA

Trochu rozšírené a upresnené názvy by mohli byť:

- Biblické vedenie zboru ako celku
- Výchova duchovne zdravých kresťanov osobným vedením
- Evanjelizácia ako životný štýl jednotlivcov i zboru

Skôr než si tieto tri piliere zborovej práce objasníme, chcel by som trochu predstaviť seba a Kresťanský zbor v Ostrave-Zábřehu, ktorý je tiež na uvedených pilieroch vybudovaný a snaží sa slúžiť na Božiu slávu.

B. ZÁZEMIE A VÝCHODISKÁ

Patrím k tým šťastlivcom, ktorí majú niečo, čomu hovorím „dlhý kresťanský rodokmeň“. Pána Ježiša som prijal ako svojho Spasiteľa už pred pol storočím. Naši veriaci rodičia poslúžili k obráteniu tiež mojim dvom bratom; ich rodičia v druhej dekáde minulého storočia patrili k zakladateľom Kresťanského zboru v Batizovciach.

Podobne je na tom aj moja manželka Daniela z Ostravy a teraz patrí k najväčším radostiam nášho života, že aj naše dve deti a ich partneri (a už aj najstaršie vnú-

čence) pokračujú v nesení tejto „štafety“. Keď čítam nejaký článok alebo knižku, veľmi ma zaujíma, čo má autor „za sebou“, či aké má „morálne právo“ písať o tej téme. Považujem preto za vhodné zmieniť sa ešte o mojom vzťahu k zborom znovuzrodených kresťanov a teda aj o zázemí a východiskách, s ktorými myšlienky tohoto príspevku úzko súvisia.

Môj zborový život je spojený predovšetkým s tzv. bratským hnutím a jeho česko-slovenskou podobou, známou od r. 1956 pod názvom Kresťanské zbory. Čím som starší, tým viac som vďačný Pánovi a cením si to, že ma urobil údom svojho Tela a dal mi šancu slúžiť práve v rámci bratského hnutia. Počiatočných 6 rokov po znovuzrodení som patrilo do zboru v Nitre, potom na prelome 50. a 60. rokov 5 rokov v Prahe (v období vrcholnej služby bratov Kurza a Kořínka), a od r. 1962 celých 30 rokov v ostravskom zbore, ktorý má teraz sídlo vo východnej časti Ostravy, zvanej Kunčičky. Posled-

ných 10 rokov pôsobím v zbere Ostrava-Zábřeh, ktorý patrí do južnej časti tohoto mesta s viac ako trisťtisíc obyvateľmi. Vďaka pravidelným návštevám rodných Batizovic poznám dosť dobre aj Kresťanský zbor v tejto obci.

V osemdesiatych rokoch minulého storočia som mal dobré kontakty s bratským hnutím v bývalej Nemeckej demokratickej republike, kde bola ich služba v rámci krajín socialistického tábora mimoriadne účinná a inšpiratívna. Úzke vnútorné spojenie s nemeckými bratskými zbormi zostáva dodnes mojou veľkou radosťou a povzbudením. Poloha Ostravy a zrozumiteľnosť jazyka priniesli v uplynulých desiatkach rokov aj dobré kontakty s bratským hnutím v susednom Poľsku. V súvislosti so založením českej a slovenskej redakcie časopisu *-ethos-* som mohol začiatkom deväťdesiatych rokov pozorovať aj život niektorých bratských zborov vo Švajčiarsku.

V rokoch 1999 a 2001 sme s manželkou mali možnosť stráviť dvakrát po piatich mesiacoch na študijnom pobyte v Salzburgu a v zboroch nového bratského hnutia v Rakúsku, ktoré sú založené a pracujú na rovnakých biblických princípoch a pilieroch. Rád vyhovujem želaniu organizátorov tejto misijnej konferencie a budem sa s vami aspoň trochu zdieľať aj o službe zborov v susednej krajine a o ich skúsenostiach.

Dobré vzťahy a kontakty s jednotlivcami a zbormi znovuzrodených kresťanov z iných spoločenstiev v rámci Československa v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch minulého storočia (najmä z Cirkvi bratskej, Bratskej jednoty baptistov, Evanjelickej cirkvi metodistickej a Sliezskej evanjelickej cirkvi a.v.) boli pre môj duchovný vývoj veľmi dobrým prínosom. Samostatne musím menovať kontakty s veriacimi z niektorých zborov CB na Slovensku, kde sme sa za hlboké komunistickej totality učili základom učenia a evanjelizácie.

Pokiaľ ide o KZ Ostrava-Zábřeh, bol založený v r. 1993 (po približne ročnej príprave) len niekoľkými vyzretejšími kresťanmi a ďalšími čerstvo znovuzrodenými veriacimi v celkovom počte asi pätnástich jednotlivcov. Vďaka Božej milosti a uplatňovaniu biblických princípov nás bolo po 6 rokoch už viac ako sedemdesiat Pánov oddaných Božích detí. Asi dvadsať veriacich z nášho spoločenstva potom začalo v r. 1999 samostatnú prácu v západnej časti Ostravy a o tomto zbere (Ostrava-Poruba) bude referovať br. Mellwig.

Niektorí z vás si asi pamätajú, že prvé roky existencie nového zboru v Ostrave-Zábřehu boli poznamenané aj nejasnosťami a nedorozumeniami. Nedá sa tu a teraz s tým podrobne zaoberať, ale chcel by som uviesť aspoň jednu okolnosť, ktorú považujem za základnú a ktorá súvisí s našou témou a rozmyšľaním o úlohe biblického zboru. Jedná sa o rozdielny vnútorný postoj k posaniu zboru, ktorý vo svojich dôsledkoch spôsoboval

akúsi „mimobežnosť“ dialógu a diskusií. Všeobecne je medzi kresťanmi dosť rozšírená - už či v ich vedomí alebo v podvedomí - predstava zboru ako *ciela* nášho kresťanského úsilia, preto napr. vysoko oceňujeme všetko, čo napomáha dosahovaniu tohoto cieľa, aj keď sa tak často deje za cenu nezdravých kompromisov. Naše presvedčenie od začiatku novej zborovej práce bolo a aj teraz je, že zbor kresťanov, miestna cirkev Pána Ježiša Krista, je *prostriedok* a nie cieľ. Prostriedok k oslave Boha, prostriedok k duchovnému rastu kresťanov, prostriedok k šíreniu evanjelia atď.

C. TRI PILIERE ZBOROVEJ PRÁCE

Vráťme sa teraz k našej téme. Štruktúru troch zborových pilierov som formuloval zo znalosti novozákonného biblického posolstva a praktických skúseností dosť dávno predtým, než mi

„padla do očí“ nasledujúca správa zo života prvej cirkvi v Pavlovej i Barnabášovej službe v Sk 14,21-23, ktorá potvrdzuje ich funkčnosť:

A keď dozvestovali tomu mestu evanjelium a získali mnohých za učeníkov, navrátili sa do Lystry, do Ikonie a do Antiochie, upevňujúc duše učeníkov a

napomínajúc ich, aby trvali vo viere, a hovorili, že musíme cez mnohé súženia bojovať do kráľovstva Božieho. A vyvoliac im starších po zboroch a keď sa pomodlili s pôstom, porúčili im Pánovi, v ktorého uverili.

1. STARŠOVSTVO

Žiadna iná duchovná zborová služba (napr. učiteľ, pastier, evanjelista a pod.) nie je v Biblii z hľadiska Bohom požadovanej kvalifikácie i náplne tak podrobne vyšpecifikovaná, ako práve služba staršieho. Približne dvadsať Božích predpokladov a požiadaviek z 1Tm 3, Tt 1 a 1Pt 5 na morálny a duchovný charakter, na schopnosť i motiváciu kandidáta na staršieho zboru je dostatočne jasných, aby sme ich mohli rozoznať a rešpektovať, aby zboru Pána Ježiša Krista zlyhávali práve v tejto kľúčovej záležitosti. Stotožňujem sa preto s naliehavým volaním Božích služobníkov súčasnosti k obnove biblického vedenia zborov. Aby sa to dosiahlo, možno je potrebné situáciu vyhrotiť, ako to urobili bratské zborov v niektorých krajinách: „*Biblické staršovstvo je teda tým duchovným pastierom, vodcom, ktorí spĺňajú biblické požiadavky. Množstvo nekvalifikovaných starších nie je miestnemu zboru na nič. Radšej nemať žiadnych starších, ako nesprávnych. Miestny zbor musí s celou vážnosťou trvať na biblicky kvalifikovaných starších, aj keď to môže trvať roky, než takí vyrastú.*“ (Strauch, 1995).

BRATSKÉ ZBORY „NA MIERU“

Joachim Loh, predseda Missionshaus-Bibelschule Wiedenest, v článku písanom pre Die Botenschaft v januári 2000 vyjadruje názor, že bratské zborov sú ako šité na mieru aktuálnym potrebám.

Bratské hnutie viedlo k zakladaniu zborov, ktoré sú ideálne vybavené na to, aby sa vyrovnali s výzvami súčasnej generácie i modernej spoločnosti a pritom boli verné voči Písmu. Som presvedčený, že poskytujú vzor pre oživenie existujúcich zborov alebo zakladanie nových. Tu je sedem dôvodov:

1 Úplná oddanosť Písmu

Ich učenie, život a zborová prax sa zhodne zakladajú na Božom Slove. Ani tradície ani dogmy neuberajú z obrazu cirkvi, aký sa dá nájsť v Novom Zákone a preniesť do súčasných pomerov.

2 Orientácia na duchovné dary

Boh dal každému znovuzrodenému kresťanovi dar, ktorý sa má použiť v miestnom zbere, kde je priestor pre ich rozvíjanie a využívanie. Toto vedie k pestrosti bohoslužieb a k Božej chvále. Iniciatíva mnohých vedie k dynamickému a zdravému duchovnému životu.

3 Nezávislosť

Každý miestny zbor je autonómny v štruktúre a vedení a teda nezávislý od mocných organizácií. Pritom ale jednotlivé zborov majú početné vzájomné kontakty a podporujú rôzne nezávislé organizácie venujúce sa misii, humanitárnym aktivitám alebo práci s literatúrou podľa toho, ako to považujú za vhodné.

4 Laické vedenie

Pán Ježiš, ktorý je Hlavou cirkvi, ustanovil pastierov - starších a diakonov - aby viedli každý jednotlivý zbor. Títo väčšinou pracujú vo svojom obore a zbor vedú na základe svojho obdarovania k vedeniu. Keďže zostávajú súčasťou širšej spoločnosti, majú úzky kontakt s reálnym životom.

5 Misijné zameranie

V zbere je prítomných dosť darov na to, aby sa venoval evanjelizácii v bezprostrednom susedstve i vo vzdialených krajinách. To vedie k rastu cirkvi na miestnej i svetovej úrovni.

6 Kristus v centre

Každú nedeľu veriaci slávia Večeru Pánovu na pamiatku Pána Ježiša Krista. Toto obracia pozornosť ich srdca i mysle na dielo vykúpenia a vedie k chvále a uctievaniu. Toto živé zhromaždenie je prevažne spontánne, neprogramované, pod vedením Svätého Ducha.

7 Časť patriaca k celku

Kresťania v bratských zboroch si veľmi uvedomujú, že sú súčasťou celého Tela Kristovho. Toto presvedčenie vyjadrujú napríklad účasťou na práci Evanjelikálnej Aliancie.

Skrátka, bratské zborov sú veľmi prítiahľivé pre neveriacich, motivujú veriacich k zapojeniu sa a sú vierohodným svedectvom o Pánu Ježišovi v našej spoločnosti.

Hoci všetky tieto veci neplatia v úplnosti o každom jednom zbere, viaceré z nich sa hýbu týmto smerom a tým poskytujú vzor pre biblicky orientované cirkvi.

Som vďačný Pánovi, že v tejto základnej veci sme od samého začiatku v zbere Ostrava-Zábřeh ani na chvíľu nezaváhali. A želať by som vám všetkým poznať v praxi, s akou oddanosťou a láskou sa starší nášho zboru všestranne o zverených veriacich starajú, ako jednotlivcov i celý zbor vedú - a na druhej strane ako ich zbor miluje a podporuje, aké panujú vzťahy medzi samotnými staršími i medzi nimi a zborom. (Pre istotu poznamenávam, že to nie je samochvála, lebo ja sám od r. 1999 už nie som starším tohoto zboru; spolustarší i veriaci v zbere s pochope- ním prijali moje vysvetlenie a žiadosť, aby ma z tejto zodpovednosti uvoľnili.)

Základnou „pracovnou náplňou“ starších zboru podľa Biblie je to, čo v prvotnej cirkvi vykonávali apoštolovia: *Božie Slovo a modlitba* (Sk 5,4). Vnímam, že väčšina zodpovedných bratov našich zborov sa príliš veľa venuje organizačným a iným zborovým činnostiam. Samozrejme, pred Pánom aj pred ľuďmi sú zodpovední aj za tieto oblasti, ale pre ich riadenie by si mali vychovať duchovne zreých a odborne vyspelých spolupracovníkov. Uvediem aspoň jednoduché príklady: jestvuje biblický dôvod k tomu, čo asi prevláda vo väčšine našich zborov, že

papierové peniaze zo zbierky každý týždeň „rovnajú“ a drobné mince počítajú starší zboru? Tí by sa hádam mali po skončení zhromaždenia venovať duchovnej práci a kontaktu s ľuďmi... A v kolkých zhromaždeniach vykonávajú starší zboru funkciu pokladníka a účtovníka ale aj iné úlohy, ako napr. redaktor zborového spravodaja, dirigent spevokolu a pod. Určite sú to užitočné služby, ale skutočný starší zboru im nemôže venovať svoj čas. Alebo systematická duchovná pastierska práca so sestrami v zbere: väčšina zodpovedných bratov si uvedomuje jej úskalía (a spravidla aj tak na ňu nemajú čas) a preto sa väčšinou zanedbáva. Keby sa ale starší zboru na svojich stretnutiach za jednotlivcov v zbere modlili a rozmyšľali o nich, nemohlo by im ani toto byť ľahostajné a museli by sa postarať aj o túto duchovnú a praktickú pomoc napríklad prostredníctvom sestier oddaných Pánovi, ktoré by tú službu samozrejme konali pod autoritou starších zboru.

Nezastupiteľná úloha týchto duchovných vodcov je stanovovať víziu a ciele zboru. Viem, že mnoho veriacich v našich zboroch (vrátane zodpovedných bratov) nemá tieto slová príliš v oblube - ale to nič nemení na platnosti Božieho Slova napr. z Pr 29, 18: „*Keď nieto videnia, je ľud rozpuštilý a bezuzdný...*“ S príkladom vízie a cieľov nášho zboru v oblasti evanjelizácie je možné zoznámiť sa v konferenčných priestoroch prostredníctvom informačných materiálov. Ale samozrejme, víziu a ciele treba mať aj vo všetkých ostatných oblastiach zborovej služby.

Dovoľte mi uviesť dva príklady k tejto téme zo zborov v Rakúsku a tretí z Ameriky:

a) Požiadal som siedmich starších zboru v Salzburgu, aby som sa ako pozorovateľ mohol zúčastňovať ich schôdzok. Umožnili mi to a tak som s radosťou mohol po dobu piatich mesiacov týždeň čo týždeň sledovať ich duchovné zápasy o ľudí v zbere i tvorbu vízií a cieľov pre zbor. Okrem priebežného osobného alebo telefonického kontaktu sa starší zboru schádzajú každý týždeň na dve až tri hodiny -

niekedy zavčas ráno, keď je to spojené s jednoduchými samoobslužnými raňajkami, inokedy večer. Výnimkou nie sú „výjazdové“ vikendové duchovné zápasy staršovstva na horských chatách s vypnutými mobilmi a s pôstom, občasné spoločné výlety za účasti manželiek a pod. Prípadná termínová kolízia s potrebou inej duchovnej služby sa rieši jednoznačne v prospech zodpovednosti staršieho zboru, ospravedlnením je len skutočne vážna prekážka. Okrem radostnej atmosféry a slobody musí v biblickom zbere panovať dobrovoľná disciplína a tá musí začať „od hlavy“, t.j. od starších zboru. Každý starší prichádza na stretnutie s príslušným počtom kópií písomných modlitebných námetov za seba, rodinu a konkrétnych veriacich a s prehľadom svojej uplynulej a pripravovanej pastierskej, učiteľskej a inej služby. Modlitbám je pri porade starších zboru venovaná skutočne veľká časová priestor.

b) Pri obidvoch študijných pobytach vyhovel organizátori aj mojej ďalšej žiadosti a tak mi bolo umožnené nahliadnuť do „zákulisia“ iných rakúskych zborov a zúčastniť sa spoločnej prípravy (kurzu) terajších starších zboru spoločne s perspektívnymi bratmi na službu starších. Každú druhú nedeľu večer

som cestoval 50 až 70 km zo Salzburgu do zboru, kde sa stretnutie konalo (priemerne 10 bratov) a s radosťou i úžitkom som celý tento proces sledoval.

Absolvovanie takého kurzu (dvanásť stretnutí s potrebou priebežnej domácej prípravy) samozrejme nie je automatickou „vstupenkou“ do zborového staršovstva, ale pre vzťahy medzi vedúcimi bratmi a pre prípravu na službu starších je mimoriadne dôležité.

c) Pánovi oddaným a v iných službách už osvedčeným bratom, ktorí podľa 1Tm 3,1 túžia po staršovstve, je ponúknutý program prípravy, v priebehu ktorého sa ukáže, či záujemca je skutočne schopný, aby ho Duch svätý pre túto službu vybral a zbor potvrdil a prijal. Súčasťou tohoto programu je pravidelná účasť na schôdzkach zborového staršovstva (samozrejme len ako pozorovateľ) po dobu 4 mesiacov. Jeden zo starších tohoto zboru br. Strauch potvrdzuje veľký prínos takej „stáže“ nie len pre samotného účastníka, ale pre celý zbor: zborové staršovstvo nemá vernejších modlitebníkov, než sú títo „stážisti“.

V tejto súvislosti chcem pripomenúť, že pre každý z tých troch zborových pilierov máme k dispozícii aj dobrú literatúru. Pre túto problematiku je to kniha „Alexander Strauch: BIBLICKÉ STARŠOVSTVÍ“, ktorá obsahuje aj študijnú príručku. (O knihu je pomerne veľký záujem v rôznych evanjelikálnych zboroch napriek tomu, že bola vydaná s túžbou, aby poslúžila predovšetkým Kresťanským zborom, kde však napriek propagácii stále zostáva skoro neznáma).

Vyššie citovaný autor sa zaoberá aj pastierskou službou starších a pre túto oblasť špecifikuje štyri základné okruhy ich zodpovedností: ochrana stáda, jeho krmenie, vedenie a starostlivosť o praktické potreby.

Biblicky fungujúce staršovstvo zboru je rozhodujúce aj pre služby, ktorými sa na tejto konferencii zaoberáme, t.j. evanjelizácia a misia. Trúfam si prehlásiť, že starší zboru

podľa Božieho srdca sú podmienkou i zárukou účinnej evanjelizácie ako životného štýlu jednotlivcov i zboru. S týmto presvedčením sa stotožnila napríklad aj Misijná skupina KZ v ČR a na budúci rok pripravuje pracovný seminár pre terajších i perspektívnych duchovných vodcov našich zborov pod názvom „Starší zboru a ich úloha v evanjelizácii“.

So staršovstvom zboru a jeho účinným pôsobením v oblasti evanjelizácie neoddeliteľne súvisí permanentne prebiehajúci proces učeníctva v zbere, preto prechádzame v našich úvahách k druhému pilieru.

2. UČENÍCTVO

Táto oblasť patrí medzi kresťanmi asi k najviac spochybňovaným témam. Aj my sme sa v Českej republike stretli so stanoviskami, ktoré výstižne vyjadril istý autor: „*Na jednom z mojich seminárov sa prihlásil o slovo pastor sediaci v treťom rade: 'Páči sa mi Váš dôraz na učeníctvo, ale nie je to pre každého. Máte pravdu, keď hovoríte, že Ježiš formuloval princípy učeníctva. V knihe Skutkov a v epištolách ich však už nenachádzam. Pojem učeník sa používa naposledy v 21. kapitole. Apoštolovia si museli uvedomovať, že spoločnosť veriacich je iná. Nie je praktické uplatňovať princípy učeníctva na celé obecnosť veriacich - nie každý sa o také veci zaujíma.' Aj keď som s tým človekom nesúhlasil, chápal som, ako sa cíti. Nemyslel to zle, len vyjadril svoj vlastný pocit úzkosti z márných pokusov urobiť vo svojom zbere získavanie učeníkov základom duchovnej služby. Pretože sa stretol s ťažkosťami, verbalizoval námitky svojho zhromaždenia a ostatných frustrovaných kolegov. Chytajúc sa týchto teologických a kultúrnych vysvetlení, hľadal únik z tejto úzkosti.*“ (B. Hull)

Nie je možné robiť tu a teraz podrobný biblický rozbor a hľadať i nachádzať odpovede na hore nastolené či aj ďalšie logické alebo teologické otázky. Ja chcem len potvrdiť, že biblicky poňaté učeníctvo, ktoré po jeho založení samotným Pánom rozvinul apoštol Pavel v praxi i v známom verši 2Tm 2,2 (*To, čo si počul odo mňa skrze mnohých svedkov, zver to verným ľuďom, ktorí budú schopní aj iných učiť*), celých desať rokov v zbere Ostrava-Zábřeh funguje a prináša ovocie.

Ja sám mu rozumiem tak, ako som to uviedol vyššie: Výchova duchovne zdravých kresťanov osobným vedením. A zase to neoddeliteľne súvisí s evanjelizáciou. Som rád, že aj tu sa môžem odvolať na duchovnú autoritu Roberta E. Colemana, ktorý podrobne analyzoval majstrovský plán zvestovania evanjelia Pánom Ježišom:

„*Ježiš bol realista. Naplno si uvedomoval ako nestálosť prevrátenej ľudskej povahy, tak aj ľudom nepriateľské satanské sily - a s týmto vedomím založil svoje zvestovanie na pláne, ktorý zodpovedal tejto situácii. Zástupy zmätených a rozháraných ľudí by ho síce boli ochotné nasledovať, ale Ježiš sám by im nebol schopný poskytnúť osobnú starostlivosť, ktorú potrebovali. Jeho jedinou nádejou bolo získať ľudí prestúpených Jeho životom, ktorí by to urobili za Neho. Preto sa sústredil na tých, ktorí sa mali stať zárodkom tohoto vedenia. Robil síce všetko, čo bolo v Jeho silách, aby pomohol zástupom - ale predovšetkým sa musel venovať nie im, ale len niekoľkým málo ľuďom, aby mohli byť zástupy nakoniec zahrnuté. V tom spočívala genialita Jeho plánu.*“

Ale toto sa napodiv len zriedkavo uplatňuje v praxi. Väčšina evanjelizačných pokusov v cirkvi začína so zástupmi... Ak má mať Ježišov vzor v tejto otázke nejaký význam, tak nás samozrejme učí, že prvou povinnosťou pastiera a súčasne prvým záujmom hlásateľa evanjelia je dohliadať, aby hneď na začiatku bol položený základ, na ktorom by sa dala vybudovať účinná a trvalá služba zvestovania evanjelia zástupom. K tomu bude nevyhnutné sústrediť viac času a schopností na menší počet ľudí v zbore, aj keď pritom túžbu pomôcť svetu nenecháme stranou. Bude to znamenať postavenie vecí znalých vodcov „k dielu služby“ po boku pastiera (Ef 4, 12). Niekoľko vecí odovzdaných ľuďom časom otráse svetom v základoch. Víťazstvo sa nikdy nedá dosiahnuť prostredníctvom zástupov.

Proti kresťanskému pracovníkovi, ktorý bude túto zásadu uplatňovať, by sa mohli ozvať námietky, že uprednostňuje v zbore vybranú skupinku ľudí. Ale napriek tomu to je zásada, ktorou sa vo svojom živote riadi Ježiš - a ak chceme mať v budúcnosti nejaké trvalé vedenie, nič iné nám nezostáva. Ak sa to skutočne robí z úprimnej lásky a ak venujeme aj potrebám ostatných náležitú pozornosť, námietky utichnu najneskôr vtedy, keď bude jasné, že dielo sa darí. Pracovník však pritom musí mať konečný cieľ stále pred očami a v jeho jednaní nesmie byť ani stopa sebeckej straníckosti. Všetko, čo robíme s niekoľkými, sa deje pre spásu mnohých.“

Neváhal som zaradiť do svojho textu taký dlhý citát, pretože plne vystihuje naše desaťročné skúsenosti. Na začiatku sme to nemali v hlave a v srdci až takto „zrovnané“ (čítali sme to až dodatočne), ale základné princípy nám boli z Písma jasné a držali sme sa ich. Postupne sa formovali jednotlivé generácie učeníkov, ktoré vďaka osobnému vedeniu a v rozličnej službe rýchlo a zdravo duchovne rástli a postupne sa ujímali osobnej výchovy a vedenia ďalších učeníkov.

Na jednej strane je učenie prístupné pre všetkých veriacich, ale realitou je, že nie všetci sú ochotní zaplatiť „cenu učenia“, spočívajúcu predovšetkým v úplnej oddanosti Pánovi, v zmene charakteru, v ochote nechať si niekým iným hovoriť do vlastného života a v prijatí osobnej disciplíny. Ale z toho netreba byť smutný, to je podľa novozákonných princípov normálny stav a v atmosfére lásky môžu byť do plnenia spoločného cieľa zapojení aj tí, ktorí „sladké bremeno“ učenia neprijali a vôbec sa ako „menejcenní“ nemusia cítiť.

Považujem za potrebné zdôrazniť ešte aspoň niektoré dôležité aspekty:

a) výchova učeníkov znamená mimoriadny prínos aj pre oblasť pastierskej služby;

b) učenícky proces sa týka oboch pohľadov a všetkých vekových skupín. Je logické, že nemalé nároky učeníckych vzťahov lepšie prijímajú mladší ľudia, ale máme žiarivé príklady učeníkov aj v pokročilejšom veku;

c) rozsiahle „podhubie“ učeníkov je základným zdrojom budúcich pastierov, učiteľov, evanjelistov, diakonov i starších zboru a celej Cirkvi Pána Ježiša Krista (u nás bolo vychovaných už mnoho Božích ľudí, ktorí účinne slúžia aj v iných zborech);

d) učenícky duchovný proces sa uskutočňuje nielen v samotnom osobnom vzťahu,

ale napríklad aj v skupinovom biblickom a evanjelizačnom spoločenstve, kde je priestor aj pre poznávanie duchovných darov učeníka, ktorému sa ale od jeho vedúceho musí dostávať kvalitná „spätná väzba“.

Než prejdeme k tretiemu pilieru, chcem pripomenúť aspoň tri základné publikácie k problematike učenia.

Brožúrku *Williamu MacDonalda* „PRAVÉ UČEDNICTVÍ“ v ilegálnom samizdatovom vydaní máte možno ešte stále mnohí z vás vo svojich domácich knižniciach tak, ako som ju celé desaťročia mal aj ja a chodil okolo nej skoro bez povšimnutia. Je to priam revolučné dielko, ktoré prinieslo pre kresťanov druhej polovice minulého storočia novú víziu, nové - a pritom „staré“, t.j. biblické - ciele. Som rád a vďačný Pánovi, že sme v Rakúsku a v Nemecku mohli spoznať tisíce znovuzrodených ľudí a desiatky zborov, ktoré sú ovocím toho, že niektorí kresťania vzali túto víziu brata Billyho vážne.

Novšie (10 rokov staré) je české vydanie knihy iného dobrého autora, ktorého niektoré skúsenosti som uviedol - *Bill Hull*: UČEDNICKÝ MODEL CÍRKVE.

Knižička, z ktorej som už tiež citoval (*Robert E. Coleman*: MISTRŮV PLÁN ZVĚŠTOVÁNÍ EVANGELIA), podľa názvu ako by sa učeníctvom nezapodievala, ale

v skutočnosti je najmä o ňom a je dobrým prechodom k tretiemu pilieru, na ktorom stojí zborová práca.

3. EVANJELIZÁCIA

Nemám v úmysle sa týmto pilierom dlho zaoberať - nie kvôli tomu, že by som ho nepovažoval za dôležitý, ale aj preto, že o ňom je celá táto konferencia. Mojou túžbou a úlohou bolo najmä zdôrazniť súvislosti a z nich vyplývajúcu skutočnosť, že sám o sebe by tento pilier nestál, ako to názorne demonštruje akákoľvek trojnožka. Keď sme doteraz rozmyšľali o jej dvoch častiach (staršovníctve a učeníctve),

vlastne sme sa intenzívne zapodievali aj evanjelizáciou. Uvediem len niektoré zásady spojené s príkladmi, ktoré súvisia s komplexom našich troch pilierov:

a) Starší zboru musia byť aktívnym príkladom a štát aj v čele zborovej evanjelizácie. Osobne mi nikdy ani na chvíľu nepadlo, že by to mohlo byť ináč a že budem musieť túto zásadu nejakú osobitne uvádzať. Ale neustále sa stretávam s tým, že to nie je také samozrejmé a keďže je to kľúčová záležitosť, musím ju takto zdôrazniť.

Po prvý raz som sa s tým stretol v septembri 1994, keď sme sa ako mladý zbor učili pôsobiť na verejnosti. Pozvali sme si známeho evanjelistu z Nemecka na večerné prednášky v kultúrnom dome a vždy necelú hodinu dopoludnia a popoludní sme na rôznych frekventovaných miestach našich sídlisk (obchodné strediská a pod.) mali program piesní, pantomímy, svedectiev a posolstva evanjelia, slúžiaci ako základ rozhovorov a pozvaní na večerné zhromaždenie. Pomáhali nám pritom mládežníci z Nemecka a tí neveriacky krútili hlavami, že aj my, starší zboru, sme si vzali týždeň dovolenky a spolu

s nimi a s našimi mladými sme „vyrazili do ulíc“. Starší ich zbory vraj nemajú námietky, aby oni ako mládež verejne evanjelizovali, ale sami s nimi nikdy neboli. Takže sme mali možnosť sa o tom rozprávať a skúmať z tohoto hľadiska posolstvo Písma - a skutočnosťou je, že Pán naše spoločné úsilie pozhnal, takže dodnes máme v zbore veriacich, ktorí prišli do kontaktu s nami a neskôr sa obrátili práve na základe tejto týždennej evanjelizácie.

A naposledy som počul podobné stanovisko od progresívneho brata strednej generácie, keď sme sa rozprávali o úlohe starších zboru v evanjelizácii: „Vieš, úspech bude, ak terajších zodpovedných bratov povzbudíme, aby mladým nebránili v evanjelizácii a v privádzaní neveriacich ľudí do zhromaždenia.“

Nemôžem sa s takýmto postojom stotožniť. Je to nebiblický a trochu falošný ohľad na „zaslúžilých bratov“ v čele zborov, ktorý nepomôže ani im ani Božiemu dielu. Starší, ktorý sám osobne nie je ochotný a schopný vysvetliť evanjelium ako základné biblické učenie a ktorý nemá evanjelizáciu ako životný štýl, nepovedie v tomto smere ani zbor a nespĺňa biblické kritériá pre to, aby úlohu staršieho zboru zastával. Prosím o pochopenie, že nevolám po „revolúcii“ ani po „defenestráciách“, ale po obnovení základného biblického poriadku v zborech.

b) Staršovníctvo musí vytvárať pre evanjelizáciu v zbore potrebnú atmosféru a viesť jednotlivcov k evanjelizačnému životnému štýlu. To sa nedá ani „nadirigovať“, ani „normovať“, ale podľa miestnych podmienok a veriacich, ktorí sú starším zboru Pánom Cirkvi zverení, si vyprosiť jasnú cestu k plneniu tohoto cieľa. Nie všetci veriaci majú duchovný dar evanjelistu, ale všetci by mali byť ochotní a schopní (okrem svedectva životom) vydať svedectvo slovom o svojom obrátení - a to nie len vtedy, keď sú o to požiadaní, ale aktívne k tomu vyhladávať príležitosti - a v tomto zmysle upraviť svoj životný štýl. To nie je prehnaná, ale základná požiadavka na každého kresťana ako

svedka Pána Ježiša Krista. Jej naplnenie nie je samozrejme ani automatické a nestačí sa k tomu povzbudzovať len od mikrofónu

pri nedeľnej kázni. Skúsenosť ukazuje, že sa v tom treba aj cvičiť. Ako to v zbore zariadiť, ako docieľiť takú atmosféru a túžbu medzi veriacimi a ako im pomôcť k svedeckému životu - to je tiež náplň pre duchovné zápasy i praktické kroky zborového staršovníctva.

c) Vedenie zboru musí mať koncepciu evanjelizačnej služby (okrem iných služieb) a v jej rámci vytvárať na pôde zboru príležitosti pre jasné vysvetlenie evanjelia. V nadväznosti na predchádzajúci bod ide o to, aby veriaci, ktorý prostredníctvom svojho svedectva vyvolal napr. záujem svojho priateľa o Božie veci, ho mal kam priviesť s cieľom, aby sa mu príslušne duchovne obdarovanými veriacimi dostalo vysvetlenia a pomoci pri hľadaní Boha.

Abys som neuvádzal príklady len z nášho zboru, objasním tieto prvky na príklade jedného väčšieho rakúskeho zboru, v ktorom žije a slúži asi 200 veriacich.

„Zborový rok“ (od septembra do júna) je tu v podstate rozdelený do dvoch „polčasov“, ktoré majú rozdielne akcenty. Prvá polovica je viac venovaná evanjelizácii, druhá potom

následnej práci s novoobrátenými veriacimi a biblickej výchove ostatných kresťanov v rôznych oblastiach. V tej „evangelizačnej“ polovici sú mesiac a pol nedelne kázne i pravidelné biblické skupiny v priebehu týždňa zamerané predovšetkým na osobnú evangelizáciu a povzbudzovanie veriacich k vydávaniu svedectva. Od polovice októbra do polovice novembra uskutočňuje zbor raz za týždeň večernú prednášku v kultúrnom dome, na ktorú veriaci privádzajú tých, ktorým svedčili, alebo iných svojich známych, spolupracovníkov a susedov (pravidelne prichádza 50 až 70 neveriacich).

December je potom venovaný iným formám verejnej evangelizácie, ktoré pod vedením duchovne zreých kresťanov vykonávajú rôzne účelovo vytvárané tímy veriacich - napríklad sa prenajme plocha vo vestibule železničnej stanice, kde sa rozdáva biblická literatúra a letáky a nadväzuje sa rozhovor so záujemcami. Iní zase navštevujú nemocnice, domovy dôchodcov atď. a požičávajú tam magnetofónové kazety, ktoré si kúpili pri predchádzajúcej sérii evangelizačných prednášok. Pravidelné biblické skupiny veriacich v priebehu týždňa vytvárajú v tomto období pre evangelizáciu konkrétne modlitebné zázemie.

Okrem biblických skupín tu fungujú nepretržite (t. j. aj cez letné prázdniny) v súkromných bytoch alebo domoch tzv. evanje-

lizačné skupiny. Navštíviť ich môžu len tí veriaci zo zboru, ktorí tam privedú neveriaceho priateľa. Skupiny sa schádzajú v priebehu týždňa večer a vedú ich starší zboru (za pravidelné biblické skupiny sú zodpovední ich učeníci, ale evangelizácii sa osobne venujú tí najobdarovanejší). Príslušný veriaci oznámi vedúcemu pravidelnej biblickej skupiny, že bude mať absenciu z dôvodu sprevádzania

priateľa do evangelizačnej skupiny, čím získava aj modlitebnú podporu veriacich z tejto svojej biblickej skupiny. Spravidla sa situácia potom vyvíja tak, že po niekoľkých návštevách evangelizačnej skupiny ten neveriaci človek v nej nadviaže blízke vzťahy, takže už na jej stretnutia dochádza sám a je k obráteniu vedený tímom obdarovaných veriacich z evangelizačnej skupiny, zatiaľ čo jeho veriaci priateľ sa vráti do biblickej skupiny a svojmu kamarátovi slúži „len“ pri bežnom kontakte v priebehu týždňa.

Pre úplnosť už len dodám, že spravidla od februára do júna je veriacim v zборе ponúknutá účasť na kvalitne vedených večerných biblických vzdelávacích kurzoch (napr. o osobnom raste vo viere, o manželskom a rodinnom živote, o výchove detí, o nejakej biblickej knihe a pod.), ktoré sa konajú mimo rámca bežných zhromaždení a biblických skupín. Asamozrejme aj v tejto dobe „bežia“ ďalej evangelizačné zborové skupiny...

D. ZÁVER

Keď sa pozeráme naspäť na 2000 rokov histórie Cirkvi Pána Ježiša Krista, nemôžeme byť smutní z množstva deformácií, ktoré do jej života a služby človek priniesol. Ani bratské hnutie sa nemôže pýšiť tým, že by zostalo pred nimi uchránené. Nezostáva nám nič iné, ako v pokore, bázni a pokání sa vracieť k biblickej zvesti i praxi prvotných kresťanov a stále platné biblické princípy uplatniť do prostredia a foriem doby, v ktorej ako Pánovi veľvyslanci žijeme. Nikto iný to za nás neurobí, lebo Pán Cirkvi to zveril práve nám. Všetci môžu urobiť rôzne charitatívne a humanitárne organizácie, ale na rozširovanie evanjelia majú výsadné právo (a teda aj povinnosť) znovuzrodení kresťania. A spoločenstvo (zbor) takých ľudí, ktoré funguje na biblických princípoch, je aj k plneniu tejto úlohy mimoriadne účinným prostriedkom.

Tri piliere zborovej práce, ktorými sme sa v tomto príspevku spoločne zaoberali, vždy boli silnou stránkou bratského hnutia po celom svete. Skúsenosti preukázateľne svedčia o tom, že môžu byť účinné ešte aj dnes a to aj v našom stredoeurópskom priestore - či už je charakterizovaný prostredím religióznym alebo ateistickým.

Ešte jedna zmena je k tomu potrebná: opustiť pohodlný kresťanský život, ktorý skoro všetci žijeme a na ktorý sme si zvykli. Dajme sa k naznačeným zmenám povzbudiť a nastúpme na túto osvedčenú a užitočnú biblickú cestu. Niet ani najmenších pochyb o tom, že Pán je pripravený naše rozhodnutia v tomto smere požeňať. ☑

„Chata BEREa“ v Modre-Harmónii

Ako je to vlastne s tou chatou? Kupujeme ju? A kde na to, priatelia, naberieme peniaze? Vyvolávacia cena je 3,6 milióna korún. A potom ešte pekné páľky za novú inštaláciu elektrických rozvodov, vody, kúrenia. A my nemáme ani korunu! Je to vôbec normálne? Do čoho sa to vlastne púšťame?

Reálne otázky. Ale aj reálna potreba a výzva pre Boží ľud. Je to pravda, že peniaze nemáme a že nás je málo, o tom netreba debatovať. Na konte KC BEREa sa sotva nájde 18 tisíc korún a do desiatich dní potrebujeme 1,8 milióna. A o 60 dní ďalšie. A potom prostriedky na poriadnu rekonštrukciu. Snáď 5 miliónov dokopy?

Božie dielo konané Božími ľuďmi a Božími spôsobmi nikdy nebude trpieť nedostatkom Božích prostriedkov. Vítazstvo závisí na Bohu. On je darcom všetkého dobrého. Ak toto dielo začal On, tak ho aj dokončí. Malachiáš poznal Boha ako takého, ktorý sa dá reálne skúsiť práve v oblasti finančných potrieb Božieho ľudu (Mal 3, 10). Tú šancu sme dostali teraz aj my. Azmocnili sme sa jej.

Pán Boh vložil do srdiec starších bratov hlbokú istotu, že objekt, ktorý budeme možno jedného dňa volať „Chata BEREa“, je súčasťou krásneho Božieho plánu pre napredovanie poslanca a služby našich zborov na Slovensku. Dal nám úplnú jednotu pri výbere práve tejto nehnuteľnosti i jednoty myšlienky v zámeroch s ňou. Spojil nás v modlitebnom zápase pre uskutočnenie misijného poverenia v našej vlasti pre záchranu hynúcich, a my sa jednoducho nemôžeme len pasívne dívať.

Peniazom sa nevyhneme. Sú súčasťou života, ale aj obrazom toho, kde je naše srdce. Chatu nám exekútor neprevedie do vlastníctva za pekné oči, či lásku voči Pánovi Ježišovi. Bude od nás pýtať peniaze. A Pán Boh finančné problémy ešte nemal.

Desať dní pred zložením 1,8 milióna korún na konto exekútorského úradu bolo plných napätého očakávania. Pán sa však priznal. Práve počas týchto posledných dní začali dobrovoľné finančné príspevky plynúť prichádzať na účet KC BEREa. V deň dražby 6. februára 2004 bolo na konte k dispozícii 1,8 milióna korún. Práve toľko, koľko sme v tej chvíli potrebovali.

Aj dražba samotná bola dobrodružstvom viery. Okrem nás tu bol ešte jeden záujemca a tak cena šla nahor. Keď prekročila 4 milióny, druhý kupec začal váhať, až bola chata „odklepnutá“ ako naše vlastníctvo.

Sme uprostred skúsenosti, ktorá je pre niektorých z nás krokom, aký sme nikdy v živote nerobili. Sme na ceste viery a nie videnia. Chodíme duchom a nie kalkulovaním. Pán dal do našich srdiec radosťnú ochotu urobiť obeť, aké sme doteraz ešte nikdy nerobili. Čítame, že nemusíme žobrať ani navádzať žiaden zbor či jednotlivcov k darcovstvu.

Vieme, že Boh sa postará ako o ďalšie finančné potreby tak i o pomocníkov k dielu.

Mardocheus tomu veril tiež v oveľa zložitejšej situácii. Kráľovnej Ester ponúkol možnosť, aby uplatnila svoju moc pre záchranu Božieho ľudu. No neopomenul zdôrazniť, že ak tak neurobí, Boh privedie záchranu svojho ľudu z iného smeru!

S Bohom sa neprehráva! V každom prípade sme však povinní informovať vás, milí bratia a sestry, o pokračujúcom maratónu viery a o tom, že podiel na tomto krásnom Božom diele môžete mať aj vy a to modlitbami i finančne. Potešuje nás, že žobrať nemúsime. Radosných spolubežcov viery radi uvítame, pretože radosného darcu miluje Boh.

Na záver chcem pripomenúť, že chata ako taká nie je našim cieľom. Ak by bola, podobali by sme sa na babylončanov, ktorí si stavali vežu pre svoje meno. Naším cieľom je Božia sláva a Božie zábery v posilnení vzdelávacej a evangelizačnej služby jednotlivých zborov ako aj privádzanie mnohých stratených ku Kristu. Veríme, že na mládežníckych pobytoch práve na tejto chate sa obrátia ešte mnohí mladí ľudia a naplnia tak mnohé žijúce stoličky v našich zborech.

Jozef Abrman ☑

Trikrát na vianočnú tému

Krpeľany: Nádej

Dňa 20.12.2003 o 16. hodine sa uskutočnil z milosti Božej evangelizačný koncert v ZŠ Krpeľany. Na koncert bola pozvaná kresťanská country skupina „NÁDEJ“ spod Tatier, ktorá svojím hudobným pásmom poukázala na pravý význam a podstatu Vianoc. Spoločne s pozvanými hosťami, ktorých bolo asi 120, sme si mohli opäť uvedomiť potrebu prijatia milosti Pána Ježiša Krista v našich životoch. Po oživujúcom slove brata Petra Abmana sa modlil kazateľ BJB Poprad-Velká Tomáš Valchář za všetkých prítomných v sále. Podľa neskorších rozhovorov bolo zrejme, že medzi návštevníkmi bolo mnoho takých, za ktorých sa predtým nikto nikdy nemodlil. Evangelizačný koncert sa končil spoločnými rozhovormi v menších skupinkách spojenými s občerstvením, ktoré charakterizoval jeden pán z pozvaných slovami: „...tak takéto prijatie som ešte v živote nezažil.“

Tak sme si mohli opäť uvedomiť dobrotu nášho Hospodina, jeho požehnanie, ktoré sme mohli prijať i skrze túto akciu. Odchádzali sme s prianím a povzbudením v našich srdciach, ktoré vyjadrím slovami apoštola Pavla: „Ale mne život nestojí za reč, len nech s radosťou dokonám beh a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša: svedčiť o evanjeliu milosti Božej.“ (Skutky 20,24).

Prajeme všetkým, aby sa nebáli akýmkoľvek spôsobom podporiť šírenie živej zvesti a evanjelia Pána Ježiša Krista vo svojom okolí.

KZ Krpeľany ☑

Ostrava: Půlnoční pod štědrým nebem

Milí bratři a sestry, díky Vám za Vaše přímlyvné modlitby, pokud jde o naši vánoční evangelizační akci „Půlnoční pod štědrým nebem“ (24.12. v 22:00). Věříme, že modlitby připravily půdu pro to, co se dělo...

Ve víře jsme očekávali kolem 500 lidí. S ozvučením, nabídkou čaje a perníčků a s malými dárky jsme byli docela dobře připraveni na 700 lidí. Realitou bylo, že celkový počet účastníků překročil 1500 lidí!

Plný byl nejen amfiteátr, v jehož středu se odehrávaly naše aktivity, ale lidé stáli v zástupech všude kolem. Vzhledem k mrazivému počasí (kolem mínus 10 stupňů) byla účast lidí docela „hrdinská“ a výdrž našich spolupracovníků rovněž (ještě před zahájením jsme si vzájemně poskytovali ponožky a svetry, které někteří měli navíc).

Organizačně a programově nebyla v podstatě žádná překvapení, vše probíhalo podle plánu. Moderátoři, „Tea Teatr“, Pavel s vánočním poselstvím, zpěváci, technici (zvuk, světlo, kamera, projekce), pořadatelé, „čajáci“, „komunikátoři“ (lidé vyhrazení pro rozhovory po skončení akce) i ti, kdo připravovali a následně uklízeli místo, prostě všichni se zhostili svých úkolů výborně! Jediný znatelný problém představovala zvukařina, protože na tak velký zástup jsme opravdu nebyli připraveni. Mnozí lidé, kteří stáli mimo plánované prostory, už nemohli dobře slyšet ani vidět. Navíc s ohledem na mráz a nezvyklou akce lidé byli stále v pohybu a povídali si, čímž vytvářeli dost velký hluk...

Zatím můžeme jen těžko odhadovat „většinovou“ REAKCI lidí; ta se ukáže teprve postupně. Několik lidí, se kterými jsme mluvili my osobně nebo lidé ze sboru, reagovali moc hezky, spokojeně. Pavel měl kontakt např. se strážníky městské policie, kterou jsme o akci také informovali. Šéf posílené hlídky s uznáním řekl, že takovou akci ještě neviděl a že to bylo zajímavé...

Lidé ze sboru jsou velmi povzbuzeni! Stejně tak několik věřících z jiných sborů, kteří se akce zúčastnili.

Hodnotíme-li Půlnoční z hlediska cílů, které jsme měli před očima (oslovit lidi evangeliem, vyzkoušet velkou veřejnou akci se zapojením celého sboru, rozšířit povědomí o našem občanském sdružení Kudy Kam), byli skvěle splněni!

Všechny věřící ve sboru jsme požádali, aby po skončení vyplnili docela podrobné písemné vyhodnocení naší Půlnoční. Zpracování výsledků ještě chvíli potrvá, ale někteří zareagovali ihned... Petra, lékařka, která se obrátila asi před rokem, svůj pohled shrnula takto: „Super, že přišlo tolik lidí! Důležité je rozšířit povědomí o Kudy Kam a veřejně a nahlas mluvit o Ježíši. Lidé nejsou vůbec připraveni... Tohle město potřebuje duchovní probuzení. Dostat do povědomí, že Pán Ježíš je aktuální i dnes. O duchovních otázkách a věcech se vůbec nemluví...“

Na 21.3.2004 jsme lidem slíbili další veřejnou akci na stejném místě, nazvanou: „Happening pod jarním nebem“.

Naši spolumodlitebníci, chvála Pánu za jeho dílo a díky i vám za vaše modlitby. Modlete za srdce lidí, kteří tam byli, aby se jich Pán dále dotýkal a připravoval půdu pro opětovné slyšení zvěsti o Pánu Ježíši.

Pavel a Danka Vopalečtí ☑

Modra:

Najvzácnejší dar Vianoc

Štvrtú adventnú nedeľu sme v spolupráci so MZ YMCA-OAC, AGLOW, MÚ Modra a Kultúrnym domom L. Štúra pripravili stretnutie s deťmi zo sociálne slabších rodín v Modre.

Asi 50 detí aj so svojimi rodičmi si mohlo v podaní Elenky Bencovej, ktorá zastupuje MZ YMCA-OAC v Modre vypočuť vianočný príbeh o dare Vianoc, ktorý bol súčasne ilustrovaný na veľkej tabuli, pozrieť si kreslený film „Červené čižmičky“, ktorý dal odpoved', aký je najvzácnejší dar Vianoc - Boží Syn, Pán Ježíš Kristus. Ženy zo združenia AGLOW toto stretnutie spestrili piesňami a svojimi životnými príbehmi.

Vyvrcholením stretnutia bolo rozdávanie balíčkov, ktoré pripravili deti v Nemecku a Anglicku pre deti vo svete prostredníctvom misijnej organizácie Samaritans Purse - Samaritánova peňaženka.

Na záver stretnutia sa všetci zúčastnení hostia mohli občerstviť malým pohostením, ktoré zabezpečili členovia KZ v Modre. Počas občerstvenia sme mali dobrú príležitosť na osobné rozhovory s deťmi aj ich rodičmi o význame Vianoc, o Pánu Ježíšovi, aj o ich potrebách a živote. Z úst jednej mladej dievčiny zaznela veta: „Už sme tu (v KD) boli na mnohých akciách, ale ešte nikdy sme nemali možnosť takto jasne počuť o Ježíšovi.“

Sme preto veľmi vďační nášmu Pánovi za takúto úžasnú príležitosť oslovit ľudí v našom meste a zoznámiť sa s mnohými a priniesť im jasné evanjelium. Veríme, že takýchto možností nám náš Pán dá i v novom roku čo najviac a že ich v Jeho múdrosti budeme vedieť využiť k Jeho oslave a k úžitku ešte mnohých našich blížnych.

Martina Javorová ☑

„Usilujte sa o blaho mesta, kde som vás poslal,“ znel Jeremiášov odkaz Židom, vedeným do babylonského zajatia. Hoci boli ďaleko od domova, presťahovaní do pohanského prostredia, Bohu záležalo na nich, ako aj na ich babylonských susedoch. Mali sa modliť za pokoj a blahobyť mesta, lebo v tom bol aj ich pokoj.

Bohu záleží na mestách a na ľuďoch, čo v nich bývajú. Dnes v mestách žije takmer polovica ľudí na svete, 410 miest má vyše milióna obyvateľov. Sú centrom politickej moci, ekonomickej aktivity, komunikácie, vzdelávania, ale aj chudoby, rastúcej zločinnosti a ekologických problémov. Kresťanská misia a evanjelizácia ich dosť dlho zanedbávala - nevenovala im pozornosť primeranú ich veľkosti a významu. Aj preto je namieste, aby sme na mestá mysleli a nezabúdali modliť sa za ne.

ZAOSTRENÉ NA TOKYO

Hlavné náboženské skupiny

Tokyo má 12,7 milióna obyvateľov; z nich 80% sa nehlási k žiadnemu náboženstvu. I tak väčšina z nich (85%) zachováva požiadavky budhizmu, vrátane uctievania predkov, a rituály šintoizmu, národného náboženstva Japonska.

Náboženské prežívanie Japoncov vrcholí na prelome rokov. V novembri deti slávia Šiči-Go-San (7-5-3). Dievčatá vo veku tri a sedem rokov a päťroční chlapci sa navlečú do kimona a idú do šintoistického chrámu prijať požehnanie. Potom prídu Vianoce, čo je obľúbený rodinný sviatok s množstvom kolied a vianočnej vyzdoby v celom Tokyu. Na Nový rok vianočné ozdoby ustúpia šintoistickému novoročnému symbolu - borovicovej vetvičky na vchodových dverách každého domu. Väčšina Japoncov v tento deň prúdi do budhistických alebo šintoistických chrámov, aby sa pomodlili za bezpečie a požehnanie v novom roku. Nezáleží na tom, ku komu sa modlia - k Budhovi, k mŕtvym predkom, alebo k jednému z milióna bohov šintoizmu - je to záležitosť kultúry, nie náboženskej viery.

Špecifické sociálne problémy

Hoci vo všeobecnosti je v Tokyu vysoká životná úroveň a nízka zločinnosť, situácia sa mení. Miera nezamestnanosti tu stúpa na takmer 6%, počet bezdomovcov alarmujúco narastá. Stále viac a viac ich vidno na veľkých železničných staniciach hlavného mesta. Problém s hľadaním zamestnania demotivuje mladých, ktorí strácajú záujem o vzdelanie a opúšťajú školy pred ukončením štúdia. Zatiaľ nevelký ale rastúci počet takýchto mládežníkov sa dáva na zločineckú dráhu.

Tieto zmeny sprevádza všeobecný úpadok verejnej morálky, čo si možno všimnúť v dopravných prostriedkoch a na verejných priestranstvách. Školáci posedať na podlahe vlakov a venujú sa svojim mobilným telefónom. Stále viac mladých fajčí a nedbalo sa odieva. V školách pribúdajú prípady problémov s disciplínou, čo spôsobuje problémy pre učiteľov a úrady.

Kresťanská služba

V Tokyu je asi 960 protestantských zborov, z nich 8 je bratských zborov. Počet praktikujuúcich kresťanov sa odhaduje asi 48 000.

V centre mesta je tzv. *Ochanomizu Christian Centre*, deväťposchodová budova, v ktorej sa okrem kníhkupectva nachádza jazyková škola a ústredia i kancelárie viacerých kresťanských organizácií, vydavateľstiev, rozhlasu a pod.

V Tokyu je asi 60 kresťanských škôl - základných, stredných i univerzít, ale keďže teraz ministerstvo školstva a vedy nedovoľuje hlásanie evanjelia v inštitúciách s vládnu akreditáciou, v mnohých z týchto škôl dnes kresťanské svedectvo chýba. Namiesto nich je tu v súčasnosti desať cirkevných škôl prevádzkovaných rôznymi evanjelikálnymi zbormi a ich počet rastie. Jediná škola patriaca k bratským zbormi je v štvrti Koshigaya, asi hodinu vzdialená od centra Tokyu.

Výzvy Tokyu

Za ostatné dva roky sa tu podľa prieskumov počet zborov i veriacych zmenšil. Čiastočne je to spôsobené tým, že ľudia sa vo veľkom sťahujú do „noclažných miest“ obklopujúcich Tokyu a do mesta dochádzajú len za prácou.

Najväčšou výzvou pre evanjelium v Tokyu je, aby sa kresťania vedeli pozrieť na milióny okolo seba a potom na seba a pritom neupadnúť do pokušenia povedať ako Andrej: „Čože je to pre toľkých?!“ (J 6,9)

Tom Hill, Echoes ☒

EMMAUSKÉ BIBLICKÉ KOREŠPONDENČNÉ KURZY

Úlohou kresťanskej misie a misionárov je pri-niesť ľuďom evanjelium, zakladať zbory a vychovávať nových kresťanov v biblickom poznaní tak, aby žili na Božiu slávu. Ich práca na jed-

nom mieste je dlhodobá, často po celý ich život. Poznáme to zo života bratov, ako F. Butcher, F. J. Křesina, J. Siracký.

Tam, kde nie je možný častý osobný styk misionárov s jednotlivcami, s úžitkom sa na biblické vzdelávanie obrátených

ľudí používajú emmauské biblické korešpondenčné kurzy. Vznikli pôvodne v Kanade, neskôr sa ich vydavateľským centrom stali USA. Prenikli do Európy a dnes sú veľmi rozširované v mnohých krajinách Afriky, Ázie i Južnej Ameriky. Slúžia v misii na vzde-lávanie sa veriacych v Božom Slove.

Na Slovensku bolo založené EMMAUS CENTRUM v roku 1993. Doposiaľ bolo vydaných 9 biblických kurzov v celkovom počte 14 tisíc výtlačkov a počet evidovaných študentov je iba niečo vyše dvesto. Niektorí študujú jednotlivo a posielajú vyplnené testy do Centra, niekde sa kurzy použili na skupi-nové štúdium v mládeži. Väčšina vlastníkov kurzov si ich zadovážila pre vlastnú potrebu a osobné štúdium bez prihlásenia sa do Centra. Tak či onak veríme, že študovanie týchto kurzov nad otvorenou Bibliou prináša mnohým úžitok.

Prvé kurzy boli zamerané pre šírenie zvesti evanjelia a utvrdzovanie veriacych vo viere. Uverej-ňujeme niektoré ohlasy našich študentov, s ktorými sme v korešpondenčnom styku.

„Ďakujem Pánu Bohu, že som sa mohla zúčastniť tohto písomného kurzu. Každá lekcja ma v niečom obohatila. Naučila som sa čítať Bibliu cez kapitoly a verše, dovtedy som čítala kapitolu v kuse, a oslovuje ma to. Napr. R 10, 17.

Ďakujem Pánovi za Slovo života - Bibliu, vždy viacej mi je drahšia, spoznávam v nej poklad, tie pravé perly. Dostala som i malú gideonskú Bibliu a nosím ju so sebou. Mnoho ráz si ju otvorím a Pán ma oslovuje. Minule ma oslovil Ž 25, a tak prosím Pána o pokoru a bázeň.

Ďakujem Vám, že ste mali so mnou trpezlivosť, ďakujem za odpovede, môžete ma nabudúce zaradiť do ďalšieho kurzu.“ (Z. K., Lubeník)

„Emmauský biblický kurs mi zatiaľ, chvála Pánu, dost otvoril oči... Prožívam požehnané dny. Pán mi dáva víru, silu a pokoj a vede mňa vo všetom. Váš biblický kurs mi objasnil niektoré veci, treba že pred uveréním je človek duchovne mŕtvý.“ (J. J., Náchod)

„Vďaka vášmu kurzu mám istotu, že som spasený. Som rád, že pri znovuzrození človek cíti iba radosť. Ak si niekedy uvedomím svoj hriech, ktorý som spáchal, moja viera v spasenie sa rúti. Vtedy začnem pochybovať o svojom osobnom spasení. Prosím preto Pána o milosť a prečítam si aj nejaké veršičky z Biblie; uvedomím si, že ma Boh aj tak miluje, ale už to nie je to, ako keď som s Ježišom Kristom duchom vyrovnaný. Napíšte mi, prosím, čo mám v takej situácii robiť.“ (R. P., Michalovce - odpoveď samozrejme dostal)

Kurzy sú určené nielen pre začiatočníkov, ale i pre pokročilých kresťanov. Zoznam kurzov bol poslaný do každého Kresťanského zboru. Zaujímci o kurzy sa môžu obrátiť na

EMMAUS CENTRUM, P. O. Box 25 A, 949 01 Nitra.

Ilko Kozár ☒

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU A VZDELÁVANIE vydáva Kresťanské centrum BEREĀ Alstrova 38, 831 06 Bratislava kcberea@bigfoot.com č.ú. 2629010205/1100

KRESŤANSKÉ CENTRUM
BEREĀ
SKUTKY 17,11